

Перша колонка номера

П'ЯНАДЦЯТЬ сестер в одній матері — Радянської Вітчизни. Єдине сонце над ними — велика лєнінська правда. Єдина зоря кличе їх на вершини. Одним чуттям сповнена кожна — чуттям єдиної родини.

І природно, що новий партійний документ «Про підготовку до 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік» вплинув у радянських людей новий творчий приплив, нову політичну активність. Бо йдеться в ньому про дальше зміцнення святої дружби радянських народів-братів, що раз осмислюється та неоціненне значення, видатне місце, яке займає своєю політичною значущістю і соціально-економічними наслідками утворення великого Радянського Союзу.

Люди праці, люди творчої думки, духовні наставники і молода зміна з великим інтересом знайомляться з постановою ЦК КПРС, висловлюють свою готовність визначити нові рубежі в поході за виконання накреслених партії.

В ці дні повсюдно розгортається політична робота по роз'ясненню і пропаганді історичного документа. В цій справі дійсно почесне завдання комітетів комсомолу, первинних комсомольських організацій, які мають всі засоби й форми пропаганди, масової агітації використати для піднесення трудової і політичної активності юнаків і дівчат, спрямовувати твор-

СИЛА — ДРУЖБИ ПОЧУТТЯ

чий ентузіазм комсомольських і молодіжних мас на дальше розгортання соціалістичного змагання за гідну зустріч знаменної події в житті народів СРСР.

Мили багатющі матеріал мають нині комсомольські пропагандисти в своїй політичній роботі. Адже кожен рядок постанови ЦК КПРС — це героїчний літопис радянського народу, свідчення всепермагаючої сили і торжества лєнінської національної політики. І скільки живої історії можна повідати молодому поколінню про справжній подвиг народів неояких просторів, на яких об'єднався Великий Союз!

Перегорніть лише одну сторінку. Росіянин, безсмертний олімпієць лєнінець Сергій Миронович Кіров, ім'я якого з гордістю носить наш степовий край. ...10 квітня 1922 року злодійська рука підпала в Бану нафтопромисел Сурахани, про видобування нафти на якому телефонували В. І. Лєніну кожних три дні. Про пожежу Сергію Мироновичу подзвонили пізно ввечері. Не гаючи жодної хвилини, Кіров викинув командира пієської частини, віддав відповідне розпорядження, а сам примчав до промислів. Людям дали лопати, і вони йшли будувати земляні вали. Таку ж лопату взяв Сергій Миронович. Люди під ураганним вітром забиралися на 20-метрові палаючі вишки, заходили у воду і вбрід підбиралися до вогню. До колін вода — льодяна, вище полса — гаряча від моря вогню. Ті, хто гасив пожежу, вибивалися з сил, і на найнебезпечнішій ділянці разом з нафтовиками працював Сергій Миронович. Поряд з азербайджанцем, вірменом, росіянином...

Це було в квітні 1922-го. Напередодні утворення Союзу РСР.

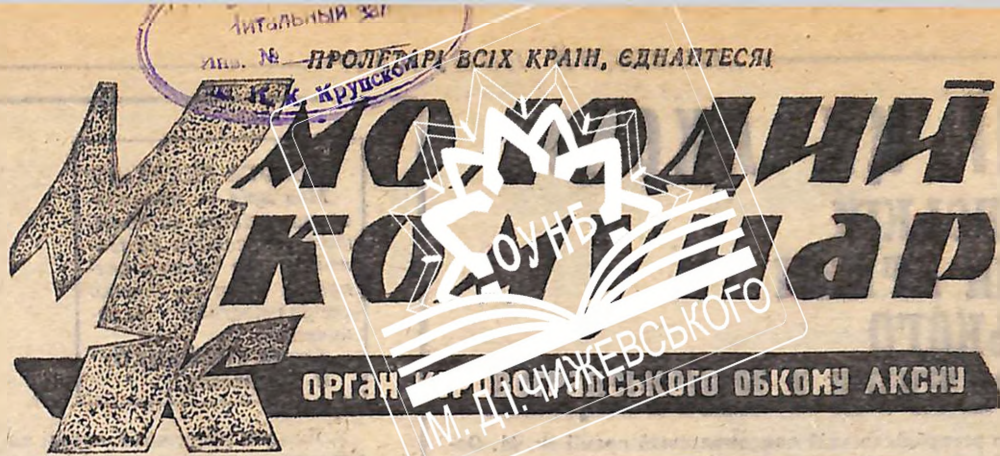
А ось вчора до редакції обласної молодіжної газети надійшов хвилюючий лист від учениці Мар'янівської восьмирічної школи Маловісиківського району Ірини Порцун, батьноці лної в 1944-му було лише 12 років.

В січні 44-го після визволення Кіровограда танковий десант зробив глибокий рейд в тил ворога. Добравшись до Малої Виски, він знищив аеродром противника, передавав ворожу техніку, винищував живу силу. Повертаючись після виконання завдання, танкісти потрапили в оточення. Одного вечора в хату, повну змарнілих людей, увійшов широкоплечий босць. Мати Іринога батька сховала його і, незважаючи на те, що фашисти еванкували всіх мешканців села, вона переховувала танкіста протягом двох місяців. А потім він знову пішов на фронт.

«І ось, — пише Ірина, — росіянин Василь Єгорович Алабугін три роки тому приїхав до нас у село. Я бачила цю людину вперше, але його ставлення до мене і до всіх піонерів вплинуло велике довір'я.

Василь Єгорович був у Мар'янівці дуже мало, але за цей час він став таким рідним, ніби ми тан і жили разом...».

І вже стає історією дніпровська срібна хвиля, яку голубили під час пуску Кременчуцького ГЕС білорус і татарин, росіянин і українець, казах і вірмен, як і стане історією державенна праця студагону з Кіровограда на розробках тюменських нафтопромислів...
Нині на підприємствах, в колгоспах, учбових закладах відбуватимуться вечори дружби, зустрічі з представниками братніх республік, теоретичні конференції з питань, визначених постановою ЦК КПРС, яка вивчатиметься і в системі комсомольської політосвіти. Комітетам комсомолу необхідно потурбуватися не тільки про те, щоб все це було організовано для комсомольців і молоді, а й проводити ці заходи на високому ідейному рівні, так, щоб вони мали великий емоційний вплив, говорити з молоддю пристрасно, гаряче.

Рін видання XIII
№ 28 (1508).

СУБОТА, 4 березня 1972 року

Ціна 2 коп.

В ЦК КП України, Раді Міністрів УРСР і Укрпрофраді

Керуючись вимогами XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України, Постановою ЦК КПРС «Про дальше поліпшення організації соціалістичного змагання», з метою дальшого вдосконалення змагання між областями республік, Центральний Комітет КП України, Рада Міністрів Української РСР і Українська республіканська рада професійних спілок постановили:

організувати республіканське соціалістичне змагання між областями України за досягнення високих показників у комплексному розвитку народного господарства областей.

Підсумки змагання областей будуть підбиватись ЦК КП України, Радою Міністрів УРСР і Укрпрофрадою по результатах роботи за рік.

Для відзначення переможців у соціалістичному змаганні областей

засновано перехідні Червоні прапори Центрального Комітету КП України, Ради Міністрів Української РСР і Української республіканської ради професійних спілок. Обласні — переможці соціалістичного змагання будуть заноситись до республіканської Книги Пошани, яка засновується. Разом з перехідним Червоним прапором області вручається Свідцтво встановленого зразка.

(РАТАУ).

На фото: внизу — комсомольці Микола ПЕТРОВ та Леонід ЧАРОДІЯ щойно прогнали готовність сіялини; зліва — агрегати на закритті вологи.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

РОЗПОЧАЛА МОЛОДІЖНА

ЗА ДЕНЬ — 400 ГЕКТАРІВ

Коли бригадир тракторної бригади Микола Аніфатович Давиденко з'явився на тракторному стані, усі механізатори звернулися до нього з одним і тим же питанням: «Який стан посівів?».

Восени всі роботи в господарстві були виконані на високому агротехнічному рівні. Осімі висіли у добре підготовлений ґрунт з одночасним внесенням мінеральних добрив, посіли в оптимальні строки. Та все ж підстав для хвилювання було багато: зима видалася лютою, малосніжною.

По успіху обличчю бригадира хлібороби здогадувалися, що все добре. А як зібралися разом, Микола Аніфатович доповів про становище:

— В основному посіви у задовільному стані. Але є і втрати. На 50-гектарному клону, де висіли пшеницю сорту «Кавказ», випадання становить шість процентів, а на 35-гектарній площі, зайнятій «Авророю», — 11 процентів.

Механізатори заспокоїлись, розійшлися робити кожен свою справу. Добра звістка немовби додала їм сили, слова бригадира стали сигналом до напруженої роботи. Через кілька хвилин тракторний стан заповнився гулом тракторів. Шість з них просувалися на ділянки, де треба було розпочинати закриття вологи.

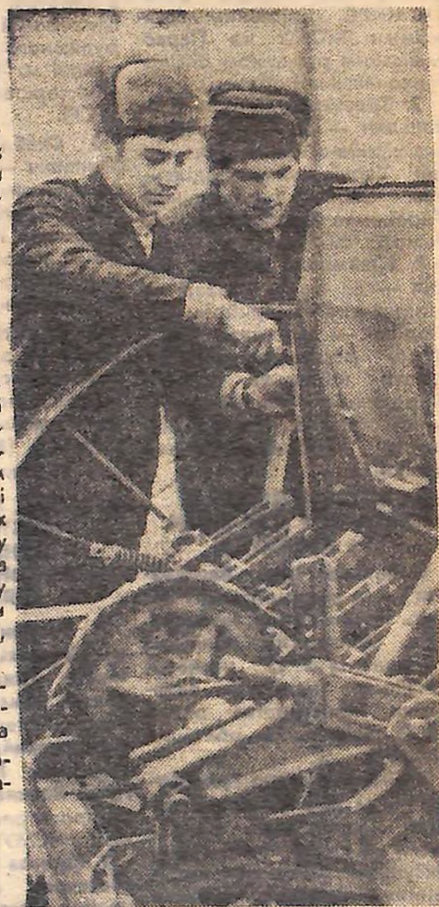
Помічник бригадира Г. К. Лахнов та бригадир М. А. Давиденко розповіли про найважливіші проблеми дня, роботу молодих механізаторів:

— Запаси вологи у ґрунті — незначні і зменшуються з кожним днем. Для майбутнього врожаю дорога кожна крапли-

на живильної вологи. Зберегти вологу — основне завдання сьогоднішнього дня. У деяких місцях ґрунт ще мерзлий, боронувати не можна, а частина ґрунту вже підсохла і верхній шар їх уже розпочинає розсипатися. Тож учора обробили бородами, піднятими догори зубками, 400 гектарів зяблевої оранки. Половина цієї площі — на рахунок комсомольців Леоніда Чорнобая та Тимофія Місюри, які виконали змінне завдання майже на 150 процентів. Сьогодні закінчили роботи і на останніх 500 гектарах. У бригаді створено комсомольсько-молодіжну групу. Молоді хлібороби працюють на важливих ділянках, допомагають старшим товаришам виростити у другому році дев'ятої п'ятирічки високі врожаї усіх культур, не відступити із завойованих у минулому році позицій. Бригада взяла зобов'язання виростити у нинішньому році на кожному гектарі по 43 центнери озимої пшениці, 40 центнерів кукурудзи, 350 центнерів цукрового буряка.

Члени нашої комсомольсько-молодіжної ланки по вирощуванню кукурудзи вже нині успішно працюють на відведеній для ланки 140-гектарній площі. Нині молоді хлібороби успішно закривають вологу.

М. ДАВИДЕНКО,
групкомсорг механізованої ланки.
Колгосп імені 40-річчя Жовтня
Петрівського району.

ПРИМНОЖИМО СЛАВУ ГПО

— Можна сміливо сказати, що впровадження нового комплексу ГПО в життя буде сприяти посиленню всієї виховної роботи комсомольців та молоді, — так почав бесіду з кореспондентом ТАРС секретар ЦК ВЛКСМ С. Г. Арутюнян. — Перед комсомольськими організаціями країни ставиться завдання розробити та здійснити конкретні заходи для більш широкого впровадження фізкультури та спорту в щоденне життя радянської молоді.

«Ми хочемо бачити нашу молодь не лише всебічно освіченою та духовно красивою, але й здоровою, загартованою, фізично міцною, — говорив на урочистому пленумі ЦК ВЛКСМ, присвяченому 50-річчю комсомолу, Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнев. — Необхідно і надалі піднімати міжнародний клас нашого спорту. Та головне — це масовість

спортивного руху, розвиток фізичної культури, що охоплює всю молодь, загартування її волевих якостей, фізична підготовка юнаків та дівчат до праці й оборони».

Своєрідним ключем до вирішення цього завдання є всесоюзний фізкультурний комплекс «Готовий до праці і оборони СРСР», що вводиться з 1 березня нинішнього року.

Протягом останніх років ЦК ВЛКСМ, комітети комсомолу на місцях спільно з профспілковими, спортивними, оборонними організаціями немало роблять у справі розгортання фізкультурно-масової роботи серед молоді.

Великою популярністю користуються дитячі змагання на призи «Шкіряний м'яч», «Золота шайба», «Нептун», спартакіада колективів фізкультури всесоюзних ударних комсомольських будов, всесоюзні ігри сімейської молоді, змагання

піонерських дружин з легкоатлетичного чотириборства «Дружба», воєнізована гра «Зірниця». ЦК ВЛКСМ має намір використати ці змагання для пропаганди нового фізкультурного комплексу, домагатися, щоб кожен учасник цих змагань був значкістом ГПО. Такі ж вимоги будуть пред'явлені і до учасників всесоюзного походу по місцях революційної, бойової та трудової слави радянського народу.

Добре відома роль, яку відіграв Лєнінський комсомол в пропаганді та впровадженні в життя першого комплексу ГПО. Діяльність комсомолу в ті роки по підготовці робітничо-селянської молоді до масової здачі норм на значок ГПО — одна з яскравих сторінок в героїчному літопису ВЛКСМ.

(Закінчення на 3-й стор.).

ВІД КОМІСІЇ ЦК ЛКСМУ ПО РЕСПУБЛІКАНСЬКІЙ КОМСОМОЛЬСЬКІЙ ПРЕМІЇ ІМ. М. ОСТРОВСЬКОГО В ГАЛУЗІ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Комісія ЦК ЛКСМУ по республіканській комсомольській премії ім. М. Островського в галузі літератури і мистецтва повідомляє, що до участі в конкурсі на здобуття республіканської комсомольської премії ім. М. Островського 1971 — 1972 років допущені такі кандидатури:

В ГАЛУЗІ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Дрозд Володимир Григорович — за роман «Добра вість». (Висунутий редакцією журналу «Вітчизна»).
2. Забаштанський Володимир Омелянович — за поетичну книгу «Віра в людину». (Висунутий Київським відділенням Спілки письменників України).
3. Коротич Віталій Олександрович — за книгу поезій «Можливості». (Висунутий Київським обкомом ЛКСМУ та редакцією газети «Молодь України»).
4. Лубківський Роман Мар'янович — за книгу поезій «Рамена». (Висунутий Львівським відділенням Спілки письменників України та Львівським обкомом ЛКСМУ).
5. Лупій Олександр Васильович — за книгу віршів «Поривал» і «Голос». (Висунутий редакцією журналу «Україна» та редакцією щорічника «Наука і культура»).
6. Ситайський Микола Федорович — за книги віршів «Вогнівиця», «Поступи». (Висунутий Республіканською бібліотекою УРСР ім. КПРС, Київським міським обкомом ЛКСМУ та Первомайським райкомом ЛКСМУ Миколаївської області).
7. Третяков Роберт Степанович — за книгу віршів «Поезії». (Висунутий Харківським відділенням Спілки письменників України та Харківським обкомом ЛКСМУ).
8. Юхимович Василь Лукич — за книги поезій «У штилях сплять прибори», «На Поділлі — весілля». (Висунутий редакцією обласної газети «Київська правда» та редакцією Івано-Франківської обласної молодіжної газети «Комсомольський прапор»).

В ГАЛУЗІ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ ДЛЯ ДІТЕЙ ТА ЮНАЦТВА:

1. Валько Іван Васильович — за документальну повість «Куди летиш, журавлику». (Висунутий Спілкою журналістів УРСР, науково-дослідним інститутом педагогіки Міністерства освіти УРСР, Вінницьким обкомом ЛКСМУ).
2. Білоус Дмитро Григорович — за збірку поезій для дітей «Турботливі друзі», поему «Сад на Лисій горі». (Висунутий Київським відділенням Спілки письменників України, редколегією газети «Зірка», Республіканським учбово-методичним кабінетом естетичного виховання дітей Міністерства освіти УРСР).
3. Чапий Богдан Йосипович — за поетичні книги для дітей «Ласкаво просимо», «Як Барвінок та Ромашка у вирій літали» та «Барвінок і весна». (Висунутий відділенням «Веселка», редколегією журналу «Піонерія», Київським палацом піонерів та школярів).

В ГАЛУЗІ МУЗИКИ:

1. Верменич Володимир Миколайович — за цикл пісень про партію та комсомол, молодіжні пісні. (Висунутий редколегією журналу «Радянська жінка»).

В ГАЛУЗІ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

2. Філіпенко Віталій Аркадійович — за збірку пісень «Світанки Вітчизни», сонату для фортепіано, присвячену 50-річчю Ленінського комсомолу, поему-концерт для скрипки з оркестром. (Висунутий Спілкою композиторів України).
3. Шамо Ігор Наумович — за збірку пісень «Країна комсомолія», «Пісні про юність, дружбу і любов». (Висунутий Міністерством культури УРСР, видавництвом «Музична Україна», комітетом комсомолу Київського заводу «Ремтопмеханіка»).

В ГАЛУЗІ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА:

1. Вінаїкін Василь Павлович — скульптор, Гречаник Віктор Васильович — скульптор, Сидоров Костянтин Олександрович — архітектор. За створення пам'ятника воїнам, радянським громадянам, військовополоненим солдатам і офіцерам Радянської Армії, які загинули у 1941 — 1943 роках в боротьбі з німецько-фашистськими окупантами, спорудженого в Дарницькому районі м. Києва. (Висунутий Міністерством культури УРСР).
2. Скобліков Олександр Павлович — за створення скульптурних портретів молодих героїв-комсомольців, визначних історичних осіб, діячів літератури. (Висунутий Київським відділенням Спілки художників України).
3. Чекалюк Вілен Андрійович — за цикл художніх полотен, присвячених радянській молоді. Ленінському комсомолу (1958 — 1971 р.). (Висунутий Спілкою художників України).

В ГАЛУЗІ ТЕАТРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА ТА КОНЦЕРТНО- ВИКОНАВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ:

1. Творчий колектив Дніпропетровського театру юного глядача ім. Ленінського комсомолу за постановку спектаклю «Бурею народжений». Режисер-постановник Кононенко Григорій Йосипович. (Висунутий Дніпропетровським обкомом ЛКСМУ).
2. Вистава Житомирського обласного музично-драматичного театру ім. Жовтневої революції «Зачарований вітряк». Автор п'єси Стельмах Михайло Панасович. Режисер-постановник Толоч Віталій Павлович. (Висунутий Житомирським обкомом ЛКСМУ).
3. Вистава Хмельницького обласного музично-драматичного театру ім. Петровського «Драматична пісня» (за мотивами роману М. Островського «Як гартувалася сталь»). Режисер-постановник Горничинський Анатолій Аркадійович. (Висунутий Хмельницьким обкомом ЛКСМУ та редакцією хмельницької обласної комсомольської газети «Корлагінець»).

4. Заслужений самодіяльний ансамбль танцю УРСР «Юність» Палацу культури ім. Ю. Гагаріна Львівського облуправління професійно-технічної освіти — за високу виконавську майстерність та велику роботу по пропаганді українського танцювального мистецтва. Висунутий Державним комітетом Ради Міністрів УРСР по професійно-технічній освіті, молодіжною редакцією Республіканського телебачення, Львівським обкомом ЛКСМУ).

5. Ансамбль пісні і танцю Червонопрапорного Чорноморського флоту — за високу виконавську майстерність та активну роботу по патріотичному вихованню, пропаганді музичної культури, хореографічного мистецтва серед моряків Чорноморського флоту та молоді республіки. (Висунутий Севастопольським міським обкомом ЛКСМУ, Кримським обкомом ЛКСМУ, редколегією газети «Комсомольское знамя»).

6. Іщенко Андрій Венедиктович — за високу виконавську майстерність та пропаганду серед молоді класичної і сучасної радянської музичної культури. (Висунутий Київським державним академічним театром опери і балету УРСР ім. Т. Г. Шевченка, редколегією журналу «Україна»).

7. Лотоцька Наталя Василівна — за високу виконавську майстерність та виконання ролей Олі — у виставі «Сторінки щоденника» О. Корнійчука і Галини — у виставі «Вірність» М. Зарудного. (Висунутий Київським державним академічним українським драматичним театром ім. І. Франка, комсомольською організацією Київського заводу «Ленінська кузня»).

8. Роговцева Ада Миколаївна — за високу виконавську майстерність, створення жіночого образу у кінофільмі «Салют, Маріє!» та значну громадську роботу по комуністичному вихованню молоді. (Висунутий Київським обкомом ЛКСМУ).

В ГАЛУЗІ КІНЕМАТОГРАФІЇ:

1. Кузнецов Владлен Миколайович — за створення сценарію і текстів до фільмів «Партія і народ — єдині», «Вирок виносить історія», «Таємниця алмазу». (Висунутий Спілкою кінематографістів України).
2. Оляліні Микола Володимирович — за високу виконавську майстерність та створення провідних ролей у кінофільмах «Визволення», «Дума про Британку», «Іду до тебе». (Висунутий Спілкою кінематографістів України, Київським обкомом ЛКСМУ).
3. Шкурін Віктор Георгійович — за створення хронікально-документальних фільмів «Рік народження — 1918-й», «Український квартал», «Завжди напоготові», «Десант у безсмертя». (Висунутий Спілкою кінематографістів України, Комітетом по кінематографії при Раді Міністрів УРСР).

ПОКЛИК ДАЛЬНІХ ДОРІГ

ДОРОГА РЕДАКЦІЄ!
Моя мрія — працювати машиністом чи помічником машиніста на тепловозі. Це можна опанувати цими та іншими спеціальностями залізничника?
Сергій ГРИЦЕНКО.
м. Долинська.

Якщо в людському потоці ви зустрінете людину у форменому одязі залізничника, з невеличким чемоданчиком в руках, знайте — її з дитинства манила незвідана даліна. Він завжди в дорозі, і під перегук вагонних коліс пишеться нелегка, але цікава біографія тих, хто обрав собі цю неспокійну професію...

А починається вона з навчальних класів та лабораторій технічного училища. Наша розповідь про одне з них — Знам'янське технічне училище № 2.

ПРО НАШУ ГРУПУ

Прошло півтора року від того дня, коли я і мої подруги вперше переступили поріг нашого училища. Можливо, це зовсім мало. Але скільки пережито за цей час, скільки було радості й хвилювання!

З дитинства уявлення про майбутню працю в мене було різним. Але і тоді й зараз роботу залізничника я вважала і вважаю по-своєму романтичною, цікавою. Тільки зараз до цього додалася впевненість у тому, що вона ще й дуже відповідальна, потрібна людям. Вдень і вночі не зупиняється рух поїздів. Поспішають вони в усі кінці нашої Вітчизни. І я горджуся тим, що зовсім скоро буду брати участь у цьому русі, що нагадує налагоджену дію годинникового механізму. Але поки що у мене і моїх подруг є найголовніше завдання. Незабаром — державний екзамени.

Зараз, напередодні випуску, всі частіше згадують будні нашої групи. А згадати є що. Наша вісімнадцятипротажна усього часу навчання була дружною, по-справжньому товариською. Ми завжди разом, а це допомагало нам бути першими в навчанні, праці, відпочинку, при здачі Ленінського заліку. Більшість учнів у нас має добрі і відмінні оцінки. Наша група організовувала і проводила читальні конференції, вечори відпочинку і «вогніни», а наша команда КВБ «Гу-сар» відома всьому місту.

Нам хотілося якомога більше знати, побачити, зробити щось самим. В усіх справах нам допомагало наше молоде комсомольське азавзяття і вогнік. Були в нас і неприємності, сумніви, розчарування. Але в хорошому колективі, як і в хорошій сім'ї, де тобі завжди допоможуть, підтримають в хорошій справі — всі труднощі долаються.

Л. УДОВИЧКО,
учениця групи № 18.

На фото: учні Знам'янського технічного училища № 2 зустрілися з випускниками, які працюють зараз в локомотивному депо.

ПРО НАШУ МРІЮ

Ще сидючи за шкільною партою, я з замиренням слухав гудки поїздів. Вже в той час мене приваблювали могутні сталеві машини. Ще хлопчиком вирішив стати залізничником. З мрії дитинства я не розлучився і, відслуживши в Радянській Армії, вступив до Знам'янського технічного училища № 2, за яким надійно закріпилася слава: «кузня кадрів для залізничного транспорту». В перший же день в училищі, під час проведення Ленінського уроку, познайомилися ми з випускниками училища, які розповіли нам про його історію, його славні традиції.

З початком навчання учні нашої групи зразу ж подружилися. Разом готуємо уроки, допомагаємо відстаючим, разом відпочиваємо, беремо

участь в художній самодіяльності, спортивних змаганнях.

Зараз ми закінчуємо теоретичний курс навчання і проходимо виробничу практику в Знам'янському локомотивному депо. Ми своїми руками ремонтуємо тепловози і електровози, і дуже приємно, дивлячись на відремонтований локомотив, усвідомлювати, що тут є частинка і твоєї праці.

Закінчивши навчання, ми віплеснемося в ряди славних залізничників. І хоч трохи сумно буде прощатися з училищем, з викладачами, все ж ми з нетерпінням чекаємо того часу, чекаємо здійснення своєї мрії.

М. РАССОМАХА,
секретар комсомольської організації групи № 7.

ПРО НАШУ СІМ'Ю

Шлях в училище завжди відкритий для тих, хто любить працю, когось приваблює наша професія. Говорючи мовою працівників транспорту, для таких юнаків і дівчат відкрита «зелена вулиця».

Розвиток училища перозривно зв'язаний з розвитком залізничного транспорту. Ми починали з підготовки кочегарів, котельників. А зараз в Знам'янському ТУ № 2 оволодівають професіями електромеханіків, помічників машиністів і чергових по станції, слюсарів по ремонту локомотивів і монтерів контактної мережі. За роки свого існування училищем підготовлено близько 15 тисяч робітників для сталевих магістралей країни.

Ми гордимся іменами наших випускників, які відомі не лише в нашому місті, а й далеко за його межами. Депутат Верховної Ради СРСР машиніст електровоза В. М. Мамай, делегат XXIV з'їзду КП України машиніст електровоза Н. А. Ткаченко, Герой Радянського Союзу В. М. Галушкін та інші — починали свій шлях тут, в стінах нашого закладу.

За підсумками соціалістичного змагання, училище вже три квартали підряд нагороджується перехідним Червоним прапором обласного управління профтєхосвіти.

В дев'ятій п'ятирічці училище має підготувати для Одесько-Кашинської залізниці 2600 молодих спеціалістів. На Всесоюзному з'їзді студентів Л. І. Брежнєв підкреслює: «Адже ті, хто сьогодні вчиться... і є люди, які в майбутньому мають взяти активну, творчу участь у виконанні наших планів».

Що ж, це велика відповідальність — і на нас, хто дає знання і на тих, хто їх здобуває.

В. АЛЕКСЕЄНКО,
директор Знам'янського технічного училища № 2.

Комісія ЦК ЛКСМУ по республіканській комсомольській премії ім. М. Островського в галузі літератури і мистецтва звертається до комсомольських організацій, творчих спілок, колективів і установ, широкої громадськості республіки з проханням взяти участь в обговоренні перелічених творів літературів та митців, окремих колективів. Відгуки, зауваження, пропозиції та матеріали громадського обговорення слід надіслати до 1 червня ц. р. на адресу: Київ, Радянська площа, 1, ЦК ЛКСМУ, комісії по республіканській комсомольській премії ім. М. Островського в галузі літератури і мистецтва.

ПРИМНОЖИМО СЛАВУ ГПО

(Закінчення).

Введення нового комплексу ГПО відкриває по суті нову сторінку діяльності комсомольських організацій щодо фізичного та воєнно-патріотичного виховання молоді. Він буде активно використовуватися для поліпшення всієї спортивної, туристської, оздоровчої роботи серед робітничої, сільської та учнівської молоді, для масового залучення молоді в ряди ДСТ, ДТСААФ, в регулярні заняття в спортивних секціях, воєнно-технічних гуртках, курсах цивільної оборони.

ЦК ВЛКСМ спільно з ВЦРПС, спорткомітетом СРСР та ЦК ДТСААФ проведуть, починаючи з березня нинішнього року, всесоюзний екзаме́н комсомольців та молоді, піонерів та школярів з нормативів ГПО. Такі екзамени не раз проводилися і показали себе на практиці як ефективна форма роботи по залученню молоді до занять фізичною культурою та спортом, підвищенню її воєнно-технічної підготовки.

В ході нинішнього екзамени будуть широко практикуватися зимові та літні багатоборства, організовуватимуться змагання по здачі норм ГПО, присвячені пам'ятним та знаменним датам, огляди-

конкурси комсомольських організацій на кращу організацію роботи по новому комплексу.

Робота комсомолу по залученню широких мас молоді до здачі норм нового комплексу ГПО повинна стати одним з головних напрямків підготовки юнаків до служби в Радянській Армії та Воєнно-Морському Флоті. Комсомольські організації і надалі будуть активно співробітничати з комітетами ДТСААФ у проведеному спартакіад призовної та допризовної молоді, сприяти поліпшенню постановки початкової воєнної підготовки, розширенню сітки воєнно-спортивних таборів, воєнно-патріотичних шкіл та об'єднань.

Спільно з профспілковими, фізкультурними та дтсаафівськими організаціями комітети комсомолу повинні визначити свою конкретну участь в створенні та благоустрою комплексних та спортивних споруд, будинків оборони, стрілецьких тирів та інших об'єктів фізичної та воєнно-технічної підготовки, а також в підборі та підготовці інструкторсько-викладацьких кадрів.

Важливе місце в діяльності комсомольських організацій посідає організаційно-пропагандистська робота по впровадженню нового комплексу. На республіканських з'їздах, крайових та обласних конференціях, на міських і районних нарадах комсомольського активу, зборах в первинних організаціях необхідно обговорити завдання комсомольських організацій в зв'язку з введенням нового комплексу ГПО.

АПН.

ФЕСТИВАЛЬ УСНОЇ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ

У Хабаровську в Палаці культури профспілок днями закінчився другий крайовий фестиваль усної народної творчості.

Це свято, в якому брали участь близько 100 чоловік, присвячене 50-річчю звільнення Далекого Сходу від інтервентів і північному квілею створення Радянської держави. Тут був широко представлений фольклор малих народностей, які населяють цей край: нанайців, ульців, удегейців. В багатьох селах, де вони проживають, постійно діють самодіяльні художні колективи, учасники яких збирають і обробляють старовинні і сучасні пісні, казки, вивчають і виконують народні танці. Вони намагаються всебічно відтворити особливості побуту, звичаїв, обрядів свого народу.

На знімку: учасники фестивалю виконують танець «Ведмежа свято» народу ульців.

Фото В. Волошенка.
(АПН).

Думки, відгуки, рецензії

І став Сашко Котликов творцем

«БОЖЕСТВЕННА КОМЕДІЯ» НА ІНСТИТУТСЬКІЙ СЦЕНІ

Райська атмосфера для справжніх людей протипоказана.

Ми ж цілком схвалюємо те, що Творець виставив Адама та Еву з Едему. Мабуть, дякуючи саме цьому, нині маємо можливість бачити таку чудову річ — постановку на сцені студентського театру веселої комедії — справжнього фейєрверку гумору, веселощів та таланту.

Один бог (О. Котликов) знає, скільки праці довелося докласти до цього спектаклю, сил та енергії режисеру, художнику, музикантам та аматорам. Виставу готували близько трьох місяців. Потім була прем'єра. А на носі «висіла» сесія. Адже колектив — студентський.

Наступна зустріч глядачів із театром відбудеться через кілька місяців. Спектакль «Божественна комедія» театр планує показати на «Театральній весні». Та всі, кому пощастило

потрапити на прем'єру (а то було не так легко!), недогдо запам'ятають цю постановку. Адже в ній не було жодної репліки, яка б примусила посміхнутись хоч трохи скептично. Міцні стіни інституту зривались від оплесків. А студенти — глядачі досить вимогливі.

Тими небагатьма спектаклями, що були поставлені від дня свого народження, театр виробив власний стиль. Він — у широті гри акторів та в режисурі. Що таке талановита режисура? Це — винахідництво плюс такт постановника. Все це і бачимо в основі студентського спектаклю.

Майже всі ролі зіграні майстерно, зі смаком. В спектаклі зайняті аматори, які вже грали в інших виставах. Ігоря Фурманова та Антоніну Брус пізнаєш відразу. Але і новачки діють добре: Євген Соловйов, Аркадій та Олександр Кримотати зумі-

ли створити абсолютно різноманітних ангелів у досить одноманітних ролях, а Творець Олександра Котликова — кваліфікувати дідок, що взявся за створення світу, не продумавши цього заходу до кінця. Та коли господь зробився батьком, сталося чудо. Він люблячий, турботливий, хоча і не розуміє сучасних запитів молоді, ставалося чудо. Він люблячий, турботливий, хоча і не розуміє сучасних запитів молоді, ставалося чудо. Він люблячий, турботливий, хоча і не розуміє сучасних запитів молоді, ставалося чудо.

Пам'ятає Демона, якого створив Врубел? Гордий дух, проклятий, але не скорений. Демон, якого грає Ігор Фурманов, зовсім не схожий на свого живописного прототипа. Це — хитрий проірливиць чоловік, здатний на підлість ради поліпшення стосунків із всевишнім.

Ігор Фурманов зіграв уже кілька ролей — в основному, в чеховських мініатюрах. Але

роль Демона в останній комедії — то, мабуть, найбільш довершена робота актора-студента. З дня створення людини минуло близько восьми тисяч років. В усякому разі, так стверджує церква. Але Адама та Еву, так яскраво намальованих І. Штоком та вілених на Інститутській сцені Олександром Ляшенком і Антоніною Брус, незважаючи на їх досить давній вік, цілком можна вважати нашими сучасниками. У них — зовсім не набожний склад думок, їм хочеться більше знати всяких «чому». Та і в жилах тече не вода. Вони здатні кохати, а заради того і хліб потом заробляти.

Є й огріхи в спектаклі, зокрема штучність у грі деяких акторів. Та хочеться сподіватися, що це зникне через кілька спектаклів, коли вистава, як кажуть, «обкатається».

М. БІДЕНКО.

В ГОСТЯХ У САМОДЕЛКІНА

У кожного свій будівельний матеріал. Мишковий тато — він будівельник — зводить високі будинки з цегли, тато Юрка має справу з металом, — він працює на заводі токарем. А Мишко та Юрко, як і всі інші друзі — школярі-жовтенята. І вони теж будують, складають, вирізують. Майже так, як і їхні батьки. Ось хіба що матеріалом їм служать пластилін, картон, папір та розміри не такі великі. Але то вже інша справа.

Головне, що все виготовлено жовтенятами і надіслане на виставку жовтенятської творчості в Палац піонерів, дуже сподобалося Самоделкіну, а, звісно, він майстер на всі руки.

На виставці було представлено більше 200 робіт: іграшки, малюнки, різноманітні вишивки. Самоделкін був прямо таки захоплений від цікавих робіт Володі Буравченка та Славіка Попова — з СШ № 3, Оленки

Рудько, Віті Слюсаренка та Люді Найко — з першої школи, Інги Грідиної і Тани Волошиної — з школи № 21 та багатьох інших. Про це він сказав жовтенят, похвалив за їх уміння і подякував за цікаву виставку.

А потім Самоделкін вирішив усім показати своє господарство. Воно в нього досить велике. Скрізь жовтенят чекали піонери-інструктори, які вчили своїх маленьких друзів шити,

клеїти, виліплювати, майструвати. В цеху «М'якої іграшки» інструктори, разом з керівником гуртка З. П. Шостак, організували виставку іграшок, які виготовили гуртківці, навчили жовтенят робити викрійки та шити м'які іграшки.

Малюкам сподобалася «Станція юних ракетомоделістів», вона була схожа на справжній сінський космодром, цех «Юних умільців», де чого тільки не побачиш...

Спеціально в цей день в бібліотеці Палацу піонерів був відкритий відділ по виготовленню книжочок-малюнків. Заві-

дувач бібліотекою Л. І. Паливода розповідав жовтенят про книги, про те, як їх слід читати і берегти, а піонери навчили жовтенят робити книжечки-малюнки.

Найцікавішим було змагання, в якому визначився той, хто найкраще знає правила вуличного руху. Іграшкова автомобіль рухалася по підлозі кімнати, яка правила за вулицю. Рух на ній регулював світлофор.

Ю. ВОРОНИНА,
завідуюча масовим відділом Палацу піонерів,
м. Кіровоград.

ПЕКІНСЬКИЙ ВІЗИТ АМЕРИКАНСЬКОГО ПРЕЗИДЕНТА

незважаючи на масові чистки й арешти в країні після звинувачення міністра оборони Лін Бяо з політичної арени.

Зарубіжна преса підкреслює, що поїздка президента США в Китай стала можливою тільки внаслідок зміни в курсі Пекіна. «Політика США щодо Китаю», — писав тижневик «Франс Нувель», — пописав змінився лише в той момент, чала змінюватися лише в той момент, коли в політиці китайських лідерів з'явилась ворожість до Радянського Союзу. Вони взяли курс на розкол революційного і визвольного руху».

Сам візит почався з прийому Р. Ніксона Мао Цзе-дуном, який, за словами газети «Вашингтон пост», благословив «потенційне примирення» між США і Китаєм.

Потім відбулося кілька зустрічей президента США з Чжоу Ень-лаєм, які тривали загалом близько 30 годин, а таном народ між державним секретарем США У. Роджерсом і міністром закордонних справ КНР Цзі-Пен-фенем.

В американсько-китайському комюніке, опублікованому після завершення зустрічей, говориться, що між керівництвом Китаю і президентом США остаточно політичні контанти і проведено «серйозні вичерпні і відверті розмови щодо нормалізації відносин між США і КНР». Сторони погодилися «підтримувати ці контанти по різних каналах, включаючи поїздки час від часу в Пекін високопоставленого представника Сполучених Штатів для конкретних консультацій з метою подальшої нормалізації відносин між двома країнами і продовження обміну думками з питань, що становлять спільний інтерес».

«США визнають», — говориться далі в комюніке, — що всі китайці по обидва боки Тайванської протоки вважають, що існує тільки один Китай і що Тайвань є частиною Китаю».

Щодо проблеми Індонезії, Корей та в ряді інших питань у комюніке зафіксовано розбіжність точок зору. Американ-

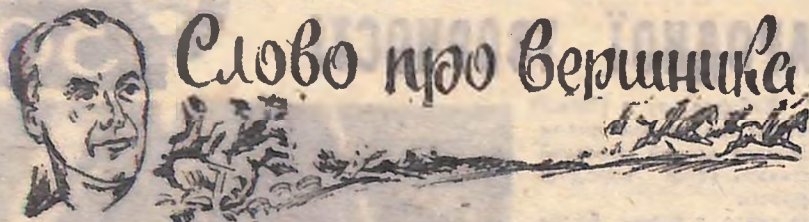
ські оглядачі звернули увагу на те, що китайська сторона не згадала в комюніке ні словом про підтримку боротьби арабських народів проти імперіалізму і сїонізму.

Хоч в американсько-китайському комюніке і вилучено визнання сторонами відомих п'яти принципів мирного співіснування, світова громадськість, і насамперед країни Азії, настоює на зусиллях підсумки переговорів. На думку японської газети «Асахі», Вашингтон і Пекін, замість того, щоб дати середнім і малим країнам можливість «самостійно вирішувати свою долю», прагнуть до взаємних угод за їх рахунок. «Американська сторона», — преса підкреслювала, — намагається створити з участю Китаю нове співвідношення сил у світі».

Час покаже, якими будуть практичні результати Шанхайського комюніке.

С. ЛОСОВ,
(ТАРС).

Р. ТУРБАЙ, В. ЦВЯХ.

Слово про Вершника

Незабаром сповниться сімдесят років з дня народження видатного українського письменника, нашого земляка Юрія Івановича — автора «Вершників», «Київських оповідань» та інших чудових творів.

Нам пощастило зустрітися із матір'ю та сестрою Яновського, з письменниками, поетами, композиторами, які добре знали Юрія Івановича. В основу цих заміток і лягли їх розповіді, документи і фотографії.

1. „ЩАСЛИВИЙ РОЗДУВАТИ ПОЛУМ'Я“

В РАНЦІ ми знайомилися з новобудовою в Нечайівці. А вже під вечір вступали у багатоголосся на вулицях Києва, а згодом прямували мальовничим дачним містечком Ірпін'я. Була саме така пора, коли вулиці ще безлюдні.

Старенька бабуся, що зустрілася, порадилася Тургенівську шукати біля вокзалу. Але там її не виявилось.

Виручила літня жінка: «Тургенівську треба? Сім'ю Яновських шукаєте? Ім'я до школи, а там — рукою подати».

І ось ми на потрібній вулиці, біля будинку № 49, що сховався в тіні вічнозелених сосен. Хвилюємось, як то нас

хутко зісковив на землю, назвався Миколою. Видно, він звик до гостей, тож і сказав статегно, як дорослий: «Проходьте, роздягайтесь, сідайте. Зараз приїде бабуся, вона на подвір'ї порастеся».

«А може знову помилка, не туди завітали», — виникла тривожна думка, але не встигла утвердитись, бо на стіні в кімнаті помітили великий портрет Юрія Івановича. Зайшла не по ронах струнна і жвава жінка. Її привітна посмішка і погляд чимось нагадували вираз обличчя Юрія Івановича на портреті. Це була Олена Іванівна, сестра письменника. Роззнавшись, ми почали розповідати, що на батьківщині Юрія Івановича споруджується меморіальний музей. Олена Іванівна дуже зраділа цьому повідомленню, почала жваво розповідати про свого брата.

Свої розповіді Олена Іванівна ілюструвала пожовклими від часу фотографіями, які їй допомагали відшукувати чоловік Федот Петрович.

«Я молодша від Юрія на кілька років, але добре пам'ятаю село Маєрово, будинок на березі річки і садок навколо нього».

Народився Юрій 27 серпня 1902 року. Мама розповідала, що тоді довго сперечалися, як назвати первістка. Дід, Микола Максимович, запропонував назвати Юрієм. Мовляв, за писанням Юрій — це хлібороб, сівач, а це ж найсвятіше діло — засівати ниву».

Олена Іванівна примовкла, видно, згадуючи сиву давнину. Відомо, що Микола Максимович Яновський, нащадок славних запорізьких козаків, був розважливим гумористом, мав трохи землі, яку розділив між синами. Що нового додасть до його образу Олена Іванівна? Немов зрозумівши нашу думку, господарка взяла пожовтілий знімок і продовжувала:

«Це фото зроблено в ті часи. У волохатій шапці — маленький Юрко, а поруч я, ще менша. Мама розповідала, що Юрко дуже любив свого діда. І коли той подерував цю шапку, то Юрко не розлучався з нею ні вдень, ні вночі, коли лягав спати, то клав біля себе».

Олена Іванівна тепло посміхнулася і змовкла. Нам згадався розділ «Дитинство» з роману «Вершники».

«І ось Данилю з прадідом Данилом вишли з села, попростували в степ, просто на південь, перед ними розступилася голуба даліна, вирости на південному обрії над далеким морем пренучеряві жмарки, мов крайсвітний вишневий розвітлий сад».

Прадід ішов і співав гайдамацької пісні про школяра — «аж ось іде школярєць польської натури, на йому штани-шаровари сонячної шкiри», а Данилю брів, спостерігаючи, як неможливо росли на небі білі вишневі дерева, аж перекинулись по цей бiн, вітер і павітер дме там, у височині, обриваючи біле галуззя розвітлених вишень».

Данилю запліскавав очі перед таким височезним світом, коло такого старого прадіда, що йде собі, і підспівує старих пісень; і повідав Данилюві назки й приказки, як зветься кожна трава і яка квітка на яку користь».

Ймовірно, що в образі діда Данила письменник втілює риси свого діда Миколи.

Цією думкою поділилися із Оленою Іванівною.

— Так, так, — хитнула головою і продовжувала: — Ще зовсім малим Юрко любив ходити на кухню, де міг годинами спостерігати за роботою сільського коваля-чародія.

ФЕДОТ Петрович дістав з полиці том автобіографій радянських письменників, розгорнув його на 737-й сторінці, де була закладка, і протягнув нам.

— Ось як сам Юрій Іванович згадував про це.

Читаємо: «І яке то було щастя, коли хто-небудь, піднявши мене на руки, роздував моєю маленькою рукою вогонь в купі

вугілля. Тримуючись рукою за палку біля чорної руки дорослого, що піднімав юнацький міх, я був такий щасливий роздувати жарне полум'я, що могло спалити і залізо... Підлісши трохи, я перейшов до тослі. Він стояв у низенькій майстерні біля верстата і, приладнавши жовту дошку, стругав її...»

Олена Іванівна мовчки уважно слідувала, як ми знайомилися із ширими рядками Яновського, а потім продовжила:

— Сім'я у нас була велика, крім мене та Юрка — ще семеро дітей. Батько Іван Миколайович арендував землю у поміщика. Жилось сутужно. І коли дід по матері Мусій Семенович Зорик почав працювати у Єлисаветграді, то через рік після смерті діда Миколи, в 1909 році, забрав семирочного Юрка, щоб полегшити турботи сім'ї наших батьків.

До речі, прізвище Зорик від слова «здір», а то чопись в ряді видань пишуть Зорик.

Ми з села Маєрово переїхали до Савичовки. Там я почала ходити до школи. Юрко там в школу не ходив, бо був у діда. Коли вчився вже у реальному училищі, то приїздив на канікули.

Олена Іванівна подала ще один знімок того часу:

— Це ось наше сімейство. Крайня праворуч — вчителька села Савичовки Ольга Андріївна Теплякова, родом з Кашири...

Як багато ще б хотілося запитати, але час пізній. Прощаємось, щиро вдячні добрим господарям.

Кіровоград — Ірпін'я.

На фото вгорі: Юрко ЯНОВСКИЙ в дитинстві. Внизу — сім'я Яновських, крайня праворуч — вчителька О. А. ТЕПЛЯКОВА.

ЧИТАЧ ДЯКУЄ

Прошу через газету подякувати кондуктору Л. Совенку — за чуйність до пасажирів. Зі мною стався сердечний приступ. Вона не розгубилась, разом з водієм негайно доставили мене в лікарню. Тепер я почуваю себе добре.

ЛЮПАПЧУК, житель села Софіївки Новомиргородського району.

Дорога редакціє!

В зв'язку з капітальним ремонтом житла мене переселили на Комуністичний проспект. Самому мені тяжко обійтися: я на пенсії. Крім того, в мене втрачений зір.

Я звернувся до директора школи № 34 за допо-

могою. Дуже вдячний йому, а також учням 10 та 7 „б“ класів.

М. Кіровоград.

А. КОРЕЦЬКИЙ.

ЧИТАЧ СКАРЖИТЬСЯ

Жителі села Богданівки Знам'янського району скаржаться, що вони вдень не можуть дивитися телепередач через відсутність електричного струму.

Цю скаргу адресуємо Знам'янському відділенню «Енергозбуту».

ЧИТАЧ ЗАПИТУЄ

Нещодавно я прочитав про те, що в обласних центрах повинні бути заочні або вечірні музичні школи, де можна одержати музичну освіту без відриву від виробництва.

Прошу повідомити, чи є такі школи в м. Кіровограді.

ПЕТРОВ.

ЧИТАЧ-ГАЗЕТА

Ті, хто працює в м. Кіровограді, можуть здобути музичну освіту на вечірньому відділенні музичної школи. Якщо ж ви працюєте за спеціальністю, можете подати документи на заочне відділення цього ж закладу.

ПОПРАВКА

У минулому номері газети на четвертій сторінці з технічних причин у спілчутті С. І. Русанові допущено помилку. Третій рядок спілчуття слід читати: «...секретареві Гайворонського райкому комсомолу...» і далі за текстом.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ПОНЕДІЛОК, 6 БЕРЕЗНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА, 15.50 — Для школярів. «Птахи з весни до весни», (М), 16.15 — «Поезія Миколи Тихоненка», (М), 16.55 — Програма

передач, оголошення, погода, (Кіровоград), 17.00 — Для дітей. «Шляхами героїв», (Львів), 17.30 — «Від понеділка до понеділка», (К), 17.45 — За накресленнями XXIV з'їзду КПРС. «Подорож у п'ятиріччю», (К), 18.00 — «День за днем», (Кіровоград), 18.40 — «Запрошення до фільму», (Кіровоград), 19.00 — Вісті, (К), 19.30 — Концерт народного артиста Азербайджанської РСР М. Магомєєва. Трансляція з концертного залу ім. Чайковського, (М), 21.00 — Про-

грама «Час», (М), 21.30 — Продовження трансляції концерту М. Магомєєва, (М), 22.15 — Спортивний щоденник, (М), 22.35 — Новини, (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 16.55 — Для школярів. «Вогнище», (М), 17.25 — «Книгарня», (М), 18.00 — Новини, (М), 18.10 — «Ленінський університет мільйонів», (М), 18.40 — Для дітей. Мультфільм, (М), 19.00 — «Світ соціалізму», (М), 19.30 — Концерт, (К), 20.30 — «На добраніч, діти!», (К),

20.45 — «Турбота про землю», (К), 21.00 — Програма «Час», (М), 21.30 — «Квіти матері», Теленарис, (Ужгород), 21.40 — В. Поляков. «До запитання», Телеспектакль, (К), 23.00 — Естрадний концерт, (Харків), 23.30 — Вечірні новини, (К).

ВІТРОК, 7 БЕРЕЗНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА, 9.30 — Програма передач, (М), 9.35 — Новини, (М), 9.45 — Для школярів. «Вогнище», (М), 10.15 — «Літо в Березках». Телевізійний художній фільм, (М), 11.25 — Кольорове телебачення. «Спізас

В. Норейка», 11.55 — «Шахова школа», (М), 12.55 — Прем'єра телевізійного документального фільму «Куріловські калачі», (Саратов), 13.30 — Спортивна гімнастика. Матч СРСР — Угорщини, (Передача з Угорщини), 14.30 — Новини, (М), 15.55 — Програма передач, (М), 16.00 — «Один день районної Ради», Навчальна передача з суспільствознавства, (М), 16.30 — Для школярів. «Музика народів СРСР», 16.55 — Урочисте засідання, присвячене Міжнародному жіночому дню 8 Березня. Святої концерт. Трансляція з Великого театру Союзу РСР. В перерві — програма «Час», (М), 21.50 — В ефірі — «Молодість», «Ану, дівчата!», (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 11.00 — Телевісті, (К), 11.15 — Телефільм «Крила», (К), 11.35 — Шкільний енкар. Фізіка для учнів 9-го класу. «Зріджені газ та їх застосування», (К), 12.10 — Художній фільм «Сон», (М), 16.55 — Наша афіша, (К), 17.00 — Урочисте засідання і концерт, присвячені Міжнародному жіночому дню 8 Березня. В перерві — Вісті, (К), 20.45 — «На добраніч, діти!», (К), 21.00 — Телефільм «Гуморески Валентина Катасова», (К), 21.45 — Програма «Час», (М), 22.15 — Концерт оркестру народних інструментів Будинку культури ім. Жданова, (Донецьк), 22.45 — «Майстри веселого цеху», (К), 23.45 — Вечірні новини, (К).

Наша АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-43-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-43-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.